

Arrest

nr. 277 494 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. AKTEPE
Amerikalei 95
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 22 april 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 maart 2022 tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 april 2022 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 juli 2019 dient de verzoekende partij een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Op 31 juli 2019 wordt de verzoekende partij ingeschreven in het vreemdelingenregister en op 7 januari 2020 verkrijgt zij een verklaring van inschrijving. De verzoekende partij wordt in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Op 31 januari 2022 wordt de verzoekende partij uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan zij het nodig acht dat de gemachtigde er kennis van heeft teneinde haar situatie correct in te schatten.

1.4. Op 29 maart 2022 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Mijnheer, (/...)

(...)

nationaliteit : Nederland

Krachtens artikel 44bis, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), wordt een einde gemaakt aan uw verblijf en krachtens artikel 7, alinea 1, 3' en 13° van de vreemdelingenwet wordt u bevolen het grondgebied van België te verlaten ,binnen 0 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, om de volgende redenen:

U diende op 05/07/2019 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als beschikker over voldoende bestaansmiddelen in. Dienvolgens werd u op 31/07/2019 ingeschreven in het vreemdelingenregister en ontving u op 07/01/2020 een verklaring van inschrijving. Momenteel bent u in het bezit van een E-kaart, geldig tot 22/02/2025.

Uit uw administratief dossier blijken elementen van nationale veiligheid die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving

Op 20/12/2021 stelde de Veiligheid van de staat (VSSE)¹ een nota op, gezien u bij hen gekend bent in het kader van hun wettelijke onderzoeksbevoegdheid inzake extremisme. De VSSE haalt aan dat u een organisator bent binnen de Turkse Hezbollah (TH). De VSSE definieert een organisator als zijnde een persoon die instaat voor de ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten. U bent namelijk lid van een orgaan, de Avruya peygamber sevsalilari, dat de TH in Europa vertegenwoordigt. Deze beweging wordt door de VSSE beschouwd als een gevaarlijke organisatie.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten(moordens, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Shidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad"en sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RW 27 maart 2018, n ° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C-145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar

aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C-373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).

U werd op 31/01/2022 uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft ten einde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (art. 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15/12/1980). Op 08/02/2022 haalde u de aangetekende brief bij de post af. U maakte evenwel geen gebruik van deze mogelijkheid, aldus kan enkel op basis van uw actueel dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing aangaande de beëindiging van uw verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten worden genomen.

In het kader van een beslissing tot einde van het verblijf genomen krachtens artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet, moet rekening gehouden worden met de duur van het verblijf, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van herkomst.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier dat u niet gehuwd bent, doch u heeft een Belgische partner, K.T. (...) "17/01/1980. U heeft een meerderjarige zoon uit uw vorige relatie, P.N.M. (...) "13/11/1999 van de Turkse nationaliteit. Uw zoon heeft verblijfsrecht in het kader van gezinshereniging met u, doch hij is niet onderhevig aan huidige beslissing. U staat alle drie op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier. Hieronder valt eveneens uw meerderjarige zoon, aangezien er geen elementen in uw administratief dossier zijn waaruit een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw partner en zoon sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Nederland of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Uw partner kan ervoor kiezen om, al dan niet samen met uw meerderjarige zoon, u te vervoegen in Nederland of een derde land, of zij kan er eveneens voor kiezen om in België te blijven met uw zoon. Zij kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en dus kunnen zij u steeds bezoeken indien ze dat wensen, u bracht geen stukken waan waaruit blijkt dat zij dit niet zouden kunnen; ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Het feit dat u gezinsbanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. Het toont aan dat u geenszins de verantwoordelijkheid opnam ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land. de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een organisator voor de Turkse Hezbollah (TH). Als zijnde een persoon die instaat voor de ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten. U bent namelijk lid van een orgaan, de Avrûya peygamber sevsallari, dat de TH in Europa vertegenwoordigt en dewelke door de VSSE beschouwd als een gevaarlijke organisatie. Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een organisator van de Turkse Hezbollah in België, een extremistische islamitische organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Betreffende uw medische toestand zijn er geen indicaties van ziektes in het dossier, die u verhinderen om terug te keren naar uw land van herkomst. Daarom kan geconcludeerd worden dat er geen medische elementen zijn die een terugkeer naar het land van herkomst in de weg staan.

Wat betreft uw leeftijd is het redelijk te stellen dat u nog jong genoeg bent, 44 jaar, om u aan te passen aan nieuwe levensomstandigheden en een nieuwe omgeving. U bent meerderjarig, maar niet van zodanig hoge leeftijd dat uw leeftijd op zich een voldoende reden zou vormen om de beslissing tot beëindiging van uw verblijf niet te kunnen nemen. Bovendien bent u nog maar 2 jaar een half in België.

Wat de duur van uw verblijf betreft, alsook de sociale, culturele en economische integratie staat het vast dat u nog maar een korte tijd, sedert juli 2019, in België verblijft. Uit uw administratief dossier blijkt dat u over een Nederlandse European Health Insurance Card beschikt, een Nederlandse zorgpas en een onderneming heeft, genaamd G. (...), die gevestigd is in Nederland. Integratie of hechte sociale en culturele banden met de Belgische samenleving kan niet verondersteld worden louter op basis van de duur van uw verblijf in het Rijk, dewelke in casu beperkt is tot 2,5 jaar. Uit bovenstaande informatie en uw administratief dossier blijkt dat u gedurende de voorbije jaren enkele nodige stappen ondernam om u hier te vestigen zoals het hebben van een vast verblijfsadres, een zorgverzekering (bij het Zilveren Kruis, NL) en het voorzien van de nodige financiële middelen doormiddel van uw onderneming. Het wordt niet betwist dat terugkeren naar Nederland of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, wellicht tot de nodige aanpassingsproblemen zal leiden. Begrijpelijk is dat u in de jaren van uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt, maar dat deze zich vooral afspelen in de kringen van de Turkse Hezbollah in België. Evenwel dient te worden opgemerkt dat zowel uw onderneming, als uw zorgverzekering verankerd zijn in Nederland, wat uw terugkeer naar Nederland faciliteert. Zelfs al werkt u op een regelmatige basis, dit weegt niet op tegen het gevaar dat u vormt voor de samenleving.

Wij merken op dat de kennis, vaardigheden en ervaringen die u tijdens uw verblijf in België opdeed door onder meer opleidingen en werk, geenszins verloren gaan en door u kunnen aangewend worden om u in de toekomst elders te vestigen en te integreren.

Wat de beoordeling van het risico op schending van artikel 3 EVRM betreft, komt het aan de betrokkene toe om elementen naar voor te brengen die aantonen dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat, indien de verwijderingsmaatregel uitgevoerd wordt, hij zou blootgesteld worden aan een reëel risico op onmenselijke behandelingen tegenstrijdig met artikel 3 EVRM. Indien betrokkene bewijsstukken voorlegt, is het aan de Regering om de eventuele twijfels hieromtrent weg te nemen (EHRM, arrest Saadi tegen Italië, 28 februari 2008, § 129). U heeft geen gebruik gemaakt van uw recht om gehoord te worden en uit uw administratief dossier blijken geen elementen die wijzen op een eventueel risico op de schending van artikel 3 EVRM. Bovendien is een eventuele schending van artikel 3 EVRM is hier niet voorhanden aangezien Nederland dezelfde garanties biedt als België op het vlak van het verbod op foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Op grond van het administratief dossier wordt geconcludeerd dat het beëindigen van uw verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de nationale veiligheid daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De hierboven vermelde elementen tonen duidelijk aan dat u een ernstige bedreiging en gevaar vormt en tonen duidelijk aan dat er ernstige redenen van nationale veiligheid zijn die het mogelijk maken om een einde te maken aan uw verblijf op basis van 44b1s, § 1 van de Vreemdelingenwet. Dit terwijl redenen van nationale veiligheid volstaan.

Gelet op de dwingende redenen van nationale veiligheid wordt u krachtens artikel 44ter §2 van de Vreemdelingenwet geëntermijnd toegestaan om het grondgebied te verlaten.

Deze redenen zijn dwingende redenen in de zin van artikel 39/79, § 3, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft het indienen van een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing(en) in geen geval tot gevolg dat de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten wordt geschorst.

Krachtens artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet, wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor België, en dit voor de volgende redenen:

Op 20/12/2021 stelde de Veiligheid van de staat (VSSE)¹ een nota op, gezien u bij hen gekend bent in het kader van hun wettelijke onderzoeksbevoegdheid inzake extremisme. De VSSE haalt aan dat u een organisator bent binnen de Turkse Hezbollah (TH). De VSSE definieert een organisator als zijnde een

persoon die instaat voor de ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten. U bent namelijk lid van een orgaan, de *Avruxa peygamber sevsalilari*, dat de TH in Europa vertegenwoordigt. Deze beweging wordt door de VSSE beschouwd als een gevaarlijke organisatie.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, foltering) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd "Sehidleri Anma" genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Aangaande uw familiale banden blijkt uit het administratieve dossier dat u niet gehuwd bent, doch heeft een Belgische partner, K.T. (...) '17/01/1980, heeft. U heeft een meerderjarige zoon uit uw vorige relatie, P.N.M. (...) '13/11/1999 van de Turkse nationaliteit. Uw zoon heeft verblijfsrecht in het kader van gezinshereniging met u, doch hij is niet onderhevig aan huidige beslissing. U staat alle drie op hetzelfde domicilieadres ingeschreven. Aangaande eventuele andere familieleden in België dient te worden opgemerkt dat het familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) de aard en de hechtheid van de gezinsband aan haalt, namelijk de band tussen partners en tussen ouder en hun minderjarige kinderen. De andere gezinsleden vallen onder de bepalingen opgenomen in artikel 8 van het EVRM wanneer een meer dan normale afhankelijkheid wordt bewezen, wat hier niet blijkt uit het administratief dossier. Hieronder valt eveneens uw meerderjarige zoon, aangezien er geen elementen in uw administratief dossier zijn waaruit een meer dan normale afhankelijkheid van u wordt bewezen. Er liggen thans geen stukken voor waaruit blijkt dat er in hoofde van uw partner en zoon sprake zou zijn van onoverkomelijke hinderpalen, die het uitbouwen van een normaal en effectief gezinsleven in Nederland of elders verhinderen, evenmin blijkt dat u uw gezinsleven enkel in België zou kunnen uitbouwen. Uw partner kan ervoor kiezen om u samen met uw zoon te vervoegen in Nederland of een derde land, of zij kan er eveneens voor kiezen om in België te blijven met uw zoon. Zij kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en dus kunnen zij u steeds bezoeken indien ze dat wensen, u bracht geen stukken waaruit blijkt dat zij dit niet zouden kunnen; ze kunnen overigens ook steeds contact onderhouden via moderne communicatiemiddelen. Het feit dat u gezinsbanden in België heeft, doet geen afbreuk aan de bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. Het toont aan dat u geenszins de verantwoordelijkheid opnam ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan.

Eveneens haalt het artikel 8 EVRM aan dat "Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen". Het gevaar dat u vormt voor de nationale veiligheid is superieur aan de gezinsbelangen die u kan doen gelden. Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een organisator voor de Turkse Hezbollah (TH). Als zijnde een persoon die instaat voor de ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten. U bent namelijk lid van een orgaan, de *Avruxa peygamber sevsalilari*, dat de TH in Europa vertegenwoordigt en dewelke door de VSSE beschouwd als een gevaarlijke organisatie. Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een organisator van de Turkse Hezbollah in België, een extremistische islamitische

organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije. De ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de nationale veiligheid. Bijgevolg is er geen familiaal beletsel voor de beëindiging van het verblijfsrecht met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat blijkt dat een inreisverbod van 10 jaar gerechtvaardigd is. Uw gezinssituatie zoals hierboven weergegeven weegt niet op tegen de ernstige bedreiging die u vormt voor de nationale veiligheid. U koos er bovendien zelf voor om uw verantwoordelijkheid niet op te nemen ten aanzien van uw gezin, aangezien u had moeten weten dat dergelijk afwijkend gedrag en gedachtengoed ernstige gevolgen kon hebben voor uw verblijfsrecht in België, alsook een regulier gezinsleven in de weg staan."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 44bis, §1 van de Vreemdelingenwet. Uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de verzoekende partij zich ook beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting betreffende de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen, zet de verzoekende partij haar eerste middel uiteen als volgt:

"(...)

In casu is de bestreden beslissing niet op een afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de betrokken persoon in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is om de genomen beslissing aan te vechten.

(...)

De bestreden beslissing is bijgevolg kennelijk onredelijk genomen.

(...)

Vooreerst rijst de vraag wat dient te worden begrepen onder de notie "redenen van nationale veiligheid" uit bovenstaand artikel aangezien deze notie in de wet niet nader wordt gedefinieerd.

In de parlementaire voorbereidingen van de wet van 24 februari 2017 wordt voor de interpretatie van de begrippen "openbare orde" en "nationale veiligheid" teruggesproken naar de rechtspraak van het Hof van Justitie: "(...) Zoals hierboven vermeld, houdt het begrip "redenen van openbare orde of nationale veiligheid" het bestaan in van een voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, waarbij dit belang moet worden begrepen als ook de binnenlandse en buitenlandse veiligheid van de Staat omvattend (arrest P.I., 22 mei 2012, C 348/09, EU:C:2012:300, punt 34; arrest J.N., 15 februari 2016, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, punt 67)" (MvT bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, Parl.St., Kamer, 2016- 2017, DOC 54 2215/001, p. 23). De begrippen "nationale veiligheid" en "openbare veiligheid" dekken volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie dezelfde lading (zie HvJ 15 februari 2016, C- 601/15PPU (GK), J.N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, § 66 en HvJ 23 november 2010, C-145/09 (GK), Tsakouridis, § 44). Het Hof heeft uitgelegd dat het begrip "nationale veiligheid" zowel slaat op de interne als op de externe veiligheid van een lidstaat (HvJ, 26 oktober 1999, C-273/97, Angela Maria Sirdar/The Army Board en Secretary of State for Defence, § 18). Dit omvat zowel de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen en geldt eveneens voor gevallen waarin een derdelander behoort tot een vereniging die steun verleent aan het

internationale terrorisme, of een dergelijke vereniging steunt (cf. HvJ 24 juni 2015, C-373/13, H.T./Land Baden-Württemberg, §§ 78 en 80). Terrorisme, en de bestrijding ervan, ressorteren onder het begrip “nationale veiligheid” (cf. HvJ 26 november 2002, C-100/01, *Ministre de l’Intérieur/Aitor Oteiza Olazabal*, §§ 12 en 35; HvJ 13 september 2016, C-304/14, C.S., § 39).

Ten tweede dient te worden ingegaan op de vereiste graad van ernst van de dreiging die van een vreemdeling uitgaat. Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet maakt een beëindiging van het verblijf mogelijk “om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”.

In de parlementaire voorbereidingen wordt dit als volgt verduidelijkt: “De “ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen, en de “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300, punt 19, en vermelde rechtspraak). [...] Wanneer zij overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, moet de bevoegde overheid dus, geval per geval, nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de *modus operandi*, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C: 1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhov, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken. Toch dient erop gewezen dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid”.

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 44bis, §1 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

Bij de beoordeling van de bedreiging zijn volgende waarborgen opgenomen in de wet:

- De beslissing moet uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mag niet op economische gronden berusten.
- Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving.
- Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet aangevoerd worden.
- Eerdere strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen redenen van openbare orde en nationale veiligheid

Bron: art. 14 en 35 wet tot wijziging van de Verblijfswet met het doel de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid te versterken, in werking getreden op 29 april 2017.

Er dient tevens een evenredigheidsstoets te gebeuren:

- *Bij Unieburgers en hun familie: er wordt rekening gehouden met de duur van het verblijf in België, de leeftijd van betrokkene, zijn gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.*

Artikel 45,§ 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt onder meer het volgende:

De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Hieruit vloeit voort dat vooraleer toepassing kan worden gemaakt van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet, een individueel onderzoek moet worden gevoerd met betrekking tot de werkelijkheid, de actualiteit en de ernst van de bedreiging die van de vreemdeling uitgaat voor een fundamenteel belang van de samenleving. Dat onderzoek moet betrekking hebben op het huidige gedrag van de betrokkene en op het gevaar dat uit dat gedrag voortvloeit, (cf. GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.54.3)

5.

Uit het administratief dossier blijken echter geen elementen van nationale veiligheid die zouden aantonen dat verzoeker een vormt voor de Belgische samenleving.

Verzoeker betwist ten stelligste dat hij banden heeft de Hezbollah of de Avruxa peygamber sevdalilari.

Hij is nooit verhoord aangaande de strafbare feiten door het gerecht, laat staan veroordeeld.

Verzoeker heeft een blanco strafblad. (STUK 4)

Er wordt in de beslissing van de verwerende partij geen enkele aanwijzing gegeven dat verzoeker feiten zou plegen, of dat er een risico daartoe zou bestaan. Net zoals de omstandigheden van een strafrechtelijke veroordeling mee in overweging genomen mogen worden binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28), zou het ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling ook in overweging genomen moeten worden, wat volledig ontbreekt in de beslissing van de verwerende partij.

In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf worden, om te onderbouwen dat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, de nota's van de Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE) van 03.11.2020 en 20.12.2021 aangewend. (STUKKEN 2-3) Op basis van deze 2 verslagen besluit de staatssecretaris tot het bestaan van "elementen van nationale veiligheid" die de beëindiging van het verblijfsrecht rechtvaardigen, quod certe non.

Als de verslagen nader worden onderzocht blijken daaruit geen strafbare feiten, noch een ernstige bedreiging, noch een lidmaatschap van eender welke organisatie dan ook.

De nota d.d. 03.11.2020 is een algemene nota over de Hezbollah. Deze nota is geenszins van toepassing op het concrete geval van verzoeker. Bovendien is dat verslag zeker voor betwisting vatbaar vanuit historisch, politiek en juridisch oogpunt.

Verzoeker nam verder niet deel aan het programma van 15.02.2020 (sehidleri anma programi), noch heeft hij uitstaans met Ismail Saglam, de auteur van de tekst op facebook.

Het verslag d.d. 20.12.2021 dat betrekking heeft op verzoeker is zeer summier opgesteld en vermeldt slechts het volgende:

P.N. (...) is een organizer⁷ binnen de Turkse Hezbollah³ (TH). Inderdaad, hij is lid van een orgaan (de Avruxa peygamber sevsalilari) dat de TH in Europa vertegenwoordigt.

Deze beweging wordt door onze dienst beschouwd als een gevaarlijke organisatie.

Verzoeker ontkent ten stelligste deze beweringen. Bij het verslag worden geen datums, noch locatie van concrete feiten vermeld, laat staan bewezen. Er worden geen getuigenverklaringen, geen uitgeschreven verslagen van telefoontaps, noch getuigenverklaringen of PV's bijgevoegd. Verzoeker is zelfs nooit verhoord aangaande de vermeende strafbare feiten.

Verzoeker is geen lid van een orgaan van de Avrupa peygamber sevdalilari. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker figureert op de lijst met bestuurders van deze organisatie. Uit het dossier en uit het verslag van de VS blijkt zelfs niet dat deze organisatie effectief zou bestaan en bovendien banden zou hebben met de Hezbollah.

De nota van de VSSE ontbreekt echter enig concreet voorbeeld van de aanwezigheid van verzoeker in de aangehaalde organisatie. Er worden geen concrete handelingen aangehaald die het gevaar voor de nationale veiligheid aantonen. De nota is beperkt tot algemene assumpties. De bevindingen van verwerende partij dat de verzoeker een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid zijn uitsluitend gebaseerd op deze nota die in zeer algemene bewoordingen aanhalen dat verzoeker betrokken zou zijn bij dergelijke organisatie. Uit deze algemene bewoordingen kan echter geen motivering worden afgeleid waaruit concreet de bedreiging voor nationale veiligheid kan worden aangetoond. Verwerende partij haalt zelf aan dat het begrip nationale veiligheid zowel de interne als externe veiligheid van de staat dekt, maar motiveert niet welke concrete gedragingen van verzoeker en hoe deze gedragingen deze nationale veiligheid aantasten.

Verweerder is bijgevolg onzorgvuldig te werk gegaan door het standpunt dat verzoeker een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid louter te steunen op de hierboven weergegeven en nota's van de VSSE, die volgens verzoeker geen solide feitelijke basis hebben. Verzoeker benadrukt dat hij beschikt over een blanco strafregister en dat hij niet het voorwerp uitmaakt van enige strafvervolging. In de rapporten van de VSSE zijn weliswaar allerhande beweringen opgenomen, maar er worden nergens precieze verifieerbare feiten weergegeven. Verzoeker kan zich hierdoor ook niet terdege verdedigen.

- Arrest RvV nr. 235 914 d.d. 19 mei 2020;
- Arrest RvV nr. 265 593 d.d. 16 december 2021;
- Arrest RvV nr. 267 301 d.d. 27 januari 2022;
- Arrest RvV nr. 269 059 d.d. 25 februari 2022;

Inzake het gebrek aan een aantoonbare factuele basis benadrukt verzoeker het gebrek aan een vermelding van concrete, verifieerbare feiten, uitspraken of 'posts' op sociale media en een verduidelijking van het tijdstip waarop deze handelingen zouden zijn gesteld. Verzoeker betoogt dat dergelijke inlichtingen nochtans gemakkelijk te verstrekken zijn.

Verzoeker merkt op dat ook nergens wordt aangegeven dat redenen van staatsveiligheid zich verzetten tegen het geven van nadere preciseringen.

Verzoeker heeft nooit asiel aangevraagd als lid van Hezbollah. Hij verkreeg zijn verblijf in Nederland door zijn huwelijk. Verwerende partij had dit allemaal kunnen nagaan bij Ind Nederland, hetgeen zij heeft nagelaten.

Verweerder kan nota's van de VSSE betrekken bij zijn beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat. Dit impliceert evenwel niet dat hij kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen.

Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht zodat verzoeker niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen.

Verzoeker dient gevolgd te worden in het feit dat er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van redenen van openbare veiligheid die een beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen. De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding.

Verweerder heeft geen door verzoeker gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van het verblijf kan worden gesteund (cf. GwH 18 juli 2019, nr.

112/2019). De Raad dient dan ook een miskenning van het zorgvuldigheidsbeginsel te aanvaarden, waardoor tevens de rechten van verdediging van verzoeker in het gedrang komen.

Ook al zou Uw Raad verwerende partij kunnen bijtreden waar zij stelt dat zij de nota van de VSSE kon betrekken bij de totstandkoming van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker. Dit impliceert evenwel niet dat zij kan voorbijgaan aan de verplichting om, conform artikel 45, §2, derde lid van de Vreemdelingenwet na te gaan of verzoekers gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving uitmaakt. Verder moet erop worden gewezen dat het gegeven dat de toepassing van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet niet vereist dat de betrokken persoon in België is veroordeeld, niet verhindert dat de beslissing gemotiveerd moet zijn door feiten en handelingen die kunnen worden aangetoond. De bevoegde overheid mag zich daarbij niet op andere dan bewezen en geobjectiveerde feiten baseren. (GwH 18 juli 2019, nr. 112/2019, B.54.4 en B.19.4)

Uit het voorgaande blijkt dat de verwerende partij, door met het oog op de toepassing van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet uitsluitend te verwijzen naar de nota van de VSSE die zich beperkt tot algemene assumpties doch zonder dat daarbij concrete handelingen of feiten worden aangehaald die een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving aantonen, de beslissing tot beëindiging van zijn verblijfsrecht niet afdoende heeft gemotiveerd. De Raad dient dan ook verzoeker bij te treden in zijn stelling dat de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf op dit punt een miskenning van de formele motiveringsplicht vertoont, waardoor tevens zijn rechten van verdediging in het gedrang komen. De verwerende partij toont niet aan dat en om welke redenen er in casu sprake zou kunnen zijn van een uitzondering op de formele motiveringsplicht op grond van artikel 4 van de wet van 29 juli 1991.

Het middel is dus gegrond en dient te leiden tot een vernietiging van de beëindiging van het verblijfsrecht.

Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden ("status quo ante") (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor verzoeker weer een recht op verblijf dient te genieten, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als accessorium van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan verzoeker ter kennis werden gebracht en die trouwens eveneens steunen op de hierboven besproken rapporten van de VSSE, eveneens te worden vernietigd."

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

"Verzoekende partij acht voormelde bepalingen geschonden aangezien onvoldoende individueel onderzoek zou zijn verricht naar de ernstige bedreiging die zij vormt voor de nationale veiligheid. Verzoeker betwist bovendien dat hij banden zou hebben met de Turkse Hezbollah.

Betreffende de vermeende schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en van art. 62 Vreemdelingenwet, laat de verweerder verder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift van verzoekende partij blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar dat zij er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijkt geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing.

De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

(...)

De verweerder zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Dienomtrent laat verweerder gelden dat de beschouwingen van de verzoekende partij niet kunnen worden aangenomen.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie toepassing is gemaakt van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet, bepaling die luidt als volgt:

"§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Na theoretische uiteenzetting omtrent de notie “ernstige redenen van nationale veiligheid”, stelt verzoeker dat in casu een verregaand individueel onderzoek vereist was en dat uit de motieven van de bestreden beslissing duidelijk de relevante en concrete elementen moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

Verweerder merkt op dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing op ondubbelzinnige wijze werd vastgesteld dat er in onderhavig dossier sprake is van “ernstige redenen” van openbare orde of nationale veiligheid, dewelke de beëindiging van het verblijf van de verzoekende partij noodzakelijk maken voor de bescherming van de nationale veiligheid.

Verweerder laat verder gelden dat uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op zeer gedegen wijze heeft overwogen om welke redenen de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

De bestreden beslissing maakt in dit kader onder meer uitdrukkelijk melding van de volgende elementen: “(…)”

Uit voormelde overwegingen blijkt dat de verzoekende partij gekend staat inzake extremisme, en dat hij gekend staat als een organisator binnen de Turkse Hezbollah (een extremistische groepering). De verzoekende partij is tevens lid van de Avurya Peygamber Sevsalilari, een orgaan dat de Turkse Hezbollah in Europe vertegenwoordigt.

Vervolgens wordt door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zeer duidelijk toegelicht om welke redenen voormelde vaststellingen als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid moeten worden beschouwd, met name:

“Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen”

Verweerder merkt op dat niet dienstig anders kan worden voorgehouden dan dat door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op zeer gedegen gronden werd vastgesteld dat de verzoekende partij een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

Verzoeker betwist echter dat hij banden heeft de Avurya Peygamber Sevsalilari.

Het loutere feit dat verzoeker nooit werd veroordeeld voor zijn functie binnen de Turkse Hezbollah en een blanco strafregister heeft, volstaat uiteraard niet om afbreuk te doen aan de zeer deugdelijke overwegingen van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie. Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.

De gemachtigde Staatssecretaris voor Asiel en Migratie overweegt terecht dat een veroordeling geen conditio sine qua non vormt opdat zou kunnen worden besloten tot een “ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid”.

Dienaangaande motiveert de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie het volgende:

“Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RVV 27 maart 2018, n ° 241.138). “

Het ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling omwille van zijn lidmaatschap én functie bij de Turkse Hezbollah, sluit niet uit dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, rekening houdend met de concrete gegevens en inlichtingen van de VSSE, oordeelt dat verzoeker een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Zie ook:

“Het gegeven dat verzoeker niet werd vervolgd of veroordeeld omwille van zijn betrokkenheid bij de Turkse Hezbollah, op grond van zijn vennootschapsrechtelijke activiteiten of zijn rol binnen de vzw El Gazalli impliceert niet dat verweerder niet op basis van de inlichtingen die hem werden meegedeeld door een Belgische veiligheidsdienst zou kunnen oordelen dat hij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.” (RvV nr. 261 989 dd. 11.10.2021)

Verder uit verzoeker kritiek op de door de gemachtigde van de Staatssecretaris aangehaalde nota, zijnde de nota dd. 03.11.2020 van de Veiligheid van de Staat (VSSE).

De nota dd. 03.11.2020. is volgens de verzoeker een algemene nota over de Turkse Hezbollah. Deze nota is volgens hem dan ook geenszins van toepassing op het concrete geval van verzoeker.

Bovendien zou het verslag zeker voor betwisting vatbaar zijn vanuit historisch, politiek en juridisch oogpunt.

Het is wel degelijk bijzonder pertinent dat de gemachtigde verwijst naar de nota van de VSSE dd. 03.11.2020 waarin staat dat de Turske Hezbollah tot op heden een extremistisch gedachtengoed huldigt en zelfs doelt op een vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije.

Geheel ten onrechte laat de verzoeker uitschijnen dat er geen precieze feiten lastens hem zouden weerhouden zijn in de verslagen van de VSSE. Eenvoudig nazicht van de motieven van de bestreden beslissing leert dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie wel degelijk zeer gedetailleerd werd omschreven welke gedragingen van de verzoekende partij specifiek nopens tot de beëindiging van het verblijf om redenen van nationale veiligheid.

Verweerder stelt tevens vast dat verzoeker inhoudelijk kritiek levert op bovenstaande nota's, *“die volgens verzoeker geen solide feitelijke basis hebben”*. De gemachtigde van de Staatssecretaris zou volgens verzoeker onzorgvuldig te werk zijn gegaan door uit de vaststellingen van de VSSE af te leiden dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

In zoverre verzoeker beweert dat de nota van de VSSE geen concreet en afdoende bewijs zou vormen om een einde te maken aan zijn recht op verblijf, laat verweerder gelden dat de Staatsveiligheid een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen. Verzoeker gaat aldus voorbij aan het feit dat de VSSE, dé instantie bij uitstek is om het gevaar in te schatten van een bepaald individu voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid.

Indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat verzoeker één van de leiders in België is van een extremistische beweging, vermag de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich wel degelijk op dit rapport te steunen, zonder dat de Staatssecretaris er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

Verweerder benadrukt dat, daar waar verzoeker naar analogie verwijst naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 265 593, 265 593, 267 301 en 269 059, in casu de bestreden beslissing wel degelijk is gesteund op het persoonlijk gedrag van verzoeker.

In de bestreden beslissing wordt, met betrekking tot het effectieve gevaar voor de nationale veiligheid dat van verzoeker uitgaat, melding gemaakt van volgende elementen:

- Verzoeker is een organisator binnen de Turkse Hezbollah;
- Verzoeker is lid van Avurya Peygamber Sevsalilari
- Dit is een orgaan dat de Turkse Hezbollah in Europa vertegenwoordigt;
- Deze beweging wordt als een gevaarlijke organisatie beschouwd.

Het is bijgevolg allerminst kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris in de bestreden beslissing heeft besloten dat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

Nog afgezien van het feit dat de Belgische rechtsorde geen precedentenrechtspraak kent, mist de verwijzing naar de arresten waarnaar de verzoekende partij verwijst dan ook grondslag, nu de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in de bestreden beslissing wel concrete elementen heeft aangevoerd, dewelke specifiek aan de persoon van de verzoekende partij gelinkt worden. Bij het nemen van de bestreden beslissing heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie zich op kennelijk redelijke wijze gesteund op de zeer recente verslaggeving van de VSSE, om op basis hiervan tot de vaststelling te komen dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid.

zie ook:

“3.15. De Raad herhaalt dat de vaststelling in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf dat verzoeker een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid duidelijk enkel steunt op de nota's van het OCAD en de VSSE. In zijn nota met opmerkingen werpt verweerder op dat hij vermocht te steunen op deze rapporten van gespecialiseerde instanties en dat hij er niet toe is gehouden om zelf een bijkomend onderzoek te voeren naar concrete uitspraken of gedragingen van verzoeker. Volgens verweerder stelden het OCAD en de VSSE immers op ondubbelzinnige wijze vast dat er een ernstige bedreiging uitgaat van

verzoeker. Zoals verweerder zelf aangeeft, kan hij de dreigingsanalyses van het OCAD en/of de nota's van de VSSE betrekken bij zijn beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat.” (RvV nr. 265.593 dd. 16.12.2021)

De kritiek van de verzoekende partij kan dan ook niet aangenomen worden.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

2.3. Ter terechtzitting van 26 augustus 2022 betoogt de advocaat van de verzoekende partij dat er twee nota's zijn van de Veiligheid van de Staat (hierna: de VSSE), dat één geen betrekking heeft op de verzoekende partij en de andere van 20 december 2021 slechts stelt dat de verzoekende partij een 'organisator' is voor de Turkse Hezbollah (hierna: de TH) en dus lid van een organisatie die beschouwd wordt als een gevaarlijke organisatie doch dat geen concrete feiten, handelingen of gedragingen worden aangehaald. De advocaat wijst erop dat de verzoekende partij het lidmaatschap volledig betwist en dat hiertoe, het lidmaatschap, geen enkel objectief gegeven voorligt en stelt vervolgens dat er aldus niets kan gecontroleerd worden, dat zij zich niet kunnen verdedigen.

2.4. De verwerende partij repliceert ter terechtzitting dat het om een delicate afweging gaat, dat de verzoekende partij niet betwist dat het om een gevaarlijke organisatie gaat, noch dat zij hierin een belangrijke rol speelt, dat één en één twee is en er wel degelijk een gedegen onderzoek is gebeurd. De advocaat wijst er nog op dat het niet makkelijk is om concrete acties te vermelden, doch dat het onderzoek naar de verzoekende partij er niet zomaar is, dat dit veel tijd en geld kost. De advocaat van de verzoekende partij antwoordt dat de verzoekende partij wel degelijk alles betwist.

2.5. Bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel baseert de Raad zich op de formele zorgvuldigheidsnorm. De formele zorgvuldigheidsnorm verplicht de overheid een beslissing zorgvuldig voor te bereiden, rekening houdend met de stukken en hun inhoud, en dit vaak in samenhang met specifieke bepalingen uit de Vreemdelingenwet (zie C. ADAM, e.a., 'De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het vreemdelingencontentieux' in *10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming*, Die Keure, 2017, 127-140).

2.6. De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 44bis, §1 van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen en waarvan de verzoekende partij eveneens de schending aanvoert.

Artikel 44bis, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.”

Artikel 45, §2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd. Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenen van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.”

2.7. Deze bepalingen werden ingevoegd door de wet van 24 februari 2017 tot wijziging van de Vreemdelingenwet. Deze wet is in werking getreden op 29 april 2017.

De wet van 24 februari 2017 kadert in de strijd tegen het terrorisme en de radicalisering. Hierbij worden de middelen aan de administratie gegeven om sneller en efficiënter op te treden als de openbare orde of de nationale veiligheid is bedreigd. De procedureregels die bestonden om een einde te stellen aan het

verblijf van vreemdelingen werden in dit verband aangepast. In de memorie van toelichting werd het als volgt geformuleerd:

“De procedureregels van toepassing op de vreemdelingen die een gevaar zijn voor de openbare orde of de nationale veiligheid, zijn zwaar en beletten de administratie snel te reageren. Ze zijn bovendien niet meer aangepast aan de realiteit en verhinderen de administratie om op te treden in situaties waar haar tussenkomst nochtans noodzakelijk is. Om de bevoegde overheden in staat te stellen de openbare orde en de nationale veiligheid beter te garanderen, worden de procedureregels vereenvoudigd en efficiënter gemaakt:

- de terugwijzings- en uitzettingsbesluiten verdwijnen; het bevel om het grondgebied te verlaten wordt de enige maatregel tot verwijdering ten aanzien van elke vreemdeling, welke zijn verblijfssituatie ook is; – de Koning speelt geen rol meer in het beslissingsproces: in principe zal alleen de minister of zijn gemachtigde bevoegd zijn; de beslissingsbevoegdheid zal echter voorbehouden zijn aan de minister wat welbepaalde categorieën van vreemdelingen betreft, gelet op hun verblijfssituatie;*
- het voorafgaand advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen zal niet meer vereist zijn;*
- de verhoogde bescherming die welbepaalde categorieën van vreemdelingen genieten, wordt grondig hervormd;*
- de onderdanen van derde landen die een bedreiging vormen voor de openbare orde of de nationale veiligheid zullen sneller kunnen worden verwijderd; voortaan zal de termijn die in principe toegekend wordt om het grondgebied te verlaten in dezelfde gevallen en onder dezelfde voorwaarden die van toepassing zijn op elke onderdaan van een derde land die het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel kunnen worden verminderd;*
- momenteel is een teruggewezen of uitgezette vreemdeling automatisch het voorwerp van een inreisverbod van 10 jaar; voortaan zal elke vreemdeling die om redenen van openbare orde of nationale veiligheid een bevel om het grondgebied te verlaten krijgt, het voorwerp kunnen uitmaken van een inreisverbod waarvan de duur zal variëren al naargelang het geval; (...)” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 7).*

De wetgever voorziet in een trapsgewijs systeem om een einde te stellen aan het verblijf van een vreemdeling om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, dat afhankelijk is van de verblijfsstatus van de betrokkene. Dit systeem ziet er als volgt uit:

- “– artikel 7 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die toegelaten noch gemachtigd zijn tot het verblijf in België, of die in het kader van een kort verblijf in België zijn;*
- artikel 21 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn tot een beperkt of onbeperkt verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied;*
 - artikel 22 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die in België de status van langdurig ingezetene genieten of er gevestigd zijn; dit geldt eveneens voor de onderdanen van derde landen die toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (beperkt of onbeperkt verblijf) sinds minstens 10 jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijven;*
 - artikel 44bis, §§ 1 en 3, en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden, en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld;*
 - artikel 44bis, §§ 2 en 3 en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld, die het recht op duurzaam verblijf in België hebben verkregen” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p.16).*

De begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’ werden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij werd benadrukt dat de begrippen “rechtstreeks uit de richtlijnen” werden gehaald: “Zo geven sommige richtlijnen inzake legale migratie in hun preambule aan dat het begrip “openbare orde” de veroordeling wegens het plegen van een ernstig misdrijf kan omvatten en dat de begrippen “openbare orde” en “binnenlandse veiligheid” tevens gevallen omvatten van behoren tot of steun verlenen aan een vereniging die het terrorisme steunt of ook nog het feit extremistische doelstellingen te huldigen of te hebben gehuldigd (14e overweging, van richtlijn 2003/86/EG; 8e overweging van richtlijn 2003/109/EG; 36e overweging van richtlijn 2016/801/EU)”. Tevens wordt het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Zo kan gelezen worden dat “Uit zijn rechtspraak blijkt dat “[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie.” Het begrip openbare

orde veronderstelt volgens de wetgever *“hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C-373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)”*(Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp.19-20).

De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen *“redenen van openbare orde”*, *“ernstige redenen van openbare orde”* en *“dwingende redenen van openbare orde”* en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw benadrukt de wetgever dat de begrippen afkomstig zijn uit *“Europese akten”* en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd. Voor wat betreft het begrip *“ernstige redenen van openbare orde”*, wordt dit door de wetgever omschreven als de vertaling van *“het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen”* dan gewone redenen van openbare orde. De wetgever benadrukte voorts dat wanneer de overheid overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid zij *“geval per geval, [moet] nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C-373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhov, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken.”* De wetgever benadrukte wel *“dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip “dwingende redenen van nationale veiligheid”. Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik een heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal.”* (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, p. 22-25).

Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert (zie in deze zin HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

Het komt de staatssecretaris toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Uit wat voorafgaat vloeit voort dat de toepassing van artikel 44bis, §1 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

2.9. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt gesteld dat “[u]it uw administratief dossier [...] elementen van nationale veiligheid [blijken] die aantonen dat u een bedreiging vormt voor de Belgische samenleving”. Deze elementen worden aangewend om het recht op verblijf van de verzoekende partij te beëindigen, om haar te bevelen het grondgebied te verlaten zonder termijn voor vrijwillig vertrek en om haar een inreisverbod met een geldigheidsduur van tien jaar op te leggen.

2.10. In de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf wordt, om te onderbouwen dat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, de informatie uit de nota van de VSSE van 20 december 2021 en de nota van de VSSE van 3 november 2020 aangewend en dit als volgt:

“Op 20/12/2021 stelde de Veiligheid van de staat (VSSE)¹ een nota op, gezien u bij hen gekend bent in het kader van hun wettelijke onderzoeksbevoegdheid inzake extremisme. De VSSE haalt aan dat u een organisator bent binnen de Turkse Hezbollah (TH). De VSSE definieert een organisator als zijnde een persoon die instaat voor de ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten. U bent namelijk lid van een orgaan, de Avruya peygamber sevsalilari, dat de TH in Europa vertegenwoordigt. Deze beweging wordt door de VSSE beschouwd als een gevaarlijke organisatie.

De VSSE stelt in de nota van 03/11/2020 dat (vrije vertaling) de Turkse Hezbollah de neiging heeft de ernstige criminele feiten (moorden, ontvoeringen, folteringen) waarvoor haar leden werden veroordeeld te minimaliseren en zelfs geheel te ontkennen. Meer in het algemeen heeft de Turkse Hezbollah nooit het geweld afgezworen dat het in het verleden gebruikt heeft. Evenzo worden in Turkije de gewelddaden die vandaag de dag gepleegd worden in naam van de Huda-Par of door leden van andere entiteiten die gelieerd zijn aan de beweging (Mustazaf-Der, Ihya-Der) voorgesteld als daden van verzet tegen de militanten van de HDP (Democratische Partij van de Volkeren in Turkije). In België sluit de beweging zich volledig aan bij de opvattingen van deze entiteiten, en blijft ze in verschillende omstandigheden een oorlogsretoriek gebruiken. Aldus werd ter gelegenheid van bepaalde gebeurtenissen opgeroepen tot de jihad binnen de gebedsruimte van de beweging. Een van de gevolgen met betrekking tot de risico's die verbonden zijn aan de verspreiding van deze propaganda betreft de activiteiten die georganiseerd worden voor de jongeren van de beweging: Koranschool voor kinderen, zomerkampen, toezicht door de belangrijkste leiders van de beweging en hun families. Bovendien heeft de Turkse Hezbollah in februari 2020 in de moskee El Gazalli een evenement georganiseerd ter ere van de martelaren. Het evenement werd “Shidleri Anma” genoemd (de herdenking van de martelaren). Volgens de VSSE is het duidelijk dat de ideologie van deze beweging nog steeds gericht is op de begrippen “jihad” en sharia, voorwaarden die ze noodzakelijk acht voor de vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije, wat het ultieme doel is van deze groepering.

Het is niet omdat u voor bovenstaande feiten nooit veroordeeld werd, dat u daarom geen ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid. De bevoegdheid om het verblijf te beëindigen wegens een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid vereist immers geen voorafgaande strafrechtelijke vervolging of veroordeling (RW 27 maart 2018, n° 241.138). Het begrip nationale veiligheid dekt zowel de interne als de externe veiligheid van een staat. Bijgevolg kunnen de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar brengen (HvJ, Land Baden-Württemberg t. Panagiotis Tsakouridis, C-145/09, 23 november 2010, punt 41 tot 45 en aldaar aangehaalde rechtspraak; HvJ, H.T. tegen Land Baden-Württemberg, C-373/13, 24 juni 2015, punt 76 tot 78).”

En:

“Heden wordt u immers door de VSSE beschouwd als een organisator voor de Turkse Hezbollah (TH). Als zijnde een persoon die instaat voor de ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële of technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten. U bent namelijk lid van een orgaan, de Avruya peygamber sevsalilari, dat de TH in Europa

vertegenwoordigt en dewelke door de VSSE beschouwd als een gevaarlijke organisatie. Uw gedachtengoed haaks staat op de waarden van de Westerse samenleving, aangezien u wordt beschouwd als een organisator van de Turkse Hezbollah in België, een extremistische islamitische organisatie wiens ideologie nog steeds gericht is op de begrippen "jihad" en "sharia", geweld niet schuwt en gericht is op de vestiging van een Islamitische Staat in Turkije."

Op basis van voormelde motieven besluit de staatssecretaris tot het bestaan van elementen omtrent de nationale veiligheid die aantonen dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de Belgische samenleving.

2.11. In de nota van de VSSE van 20 december 2021 wordt het volgende gesteld:

"ONDERWERP: P.N.M. (...)

Naar aanleiding van uw vraag om informatie over P.N.M. (...) (^(...)) kan onze dienst meedelen dat hij de zoon is van P.N. (...), die bekend is bij onze dienst in het kader van onze wettelijke onderzoeksbevoegdheid inzake extremisme.

P.N. (...) is een organizer² binnen de Turkse Hezbollah³ (TH). Inderdaad, hij is lid van een orgaan (de Avrupa peygamber sevsalilari) dat de TH in Europa vertegenwoordigt.

Deze beweging wordt door onze dienst beschouwd als een gevaarlijke⁴ organisatie. (...)"

2. Ondersteuning van extremistische activiteiten door middel van logistieke, financiële en technische steun (IT, drukwerk, ...) of door het verschaffen van een netwerk van contacten.

3. De Turkse Hezbollah is een extremistische islamitische groepering, die begin jaren 80 van de vorige eeuw gesticht is in het zuidoosten van Turkije. Nadat de meest radicale factie (Ilim) zich na een intern conflict had afgescheurd, ging deze een gewapende strijd aan met als doel de seculiere staat omver te werpen en een islamistische staat, gebaseerd op de sharia, op te richten in Turkije. Hoewel het voornaamste doelwit van de TH in eerste instantie de Turkse seculiere staat was, pleegde de groepering langzamerhand ook gewelddaden tegen de PKK, wiens maxistische-leninistische opvattingen ze verafschuwen. Omwille van de relatieve tolerantie die de beweging in haar beginjaren genoot, hebben niet-geïdentificeerde bronnen melding gemaakt van mogelijke steun van de Turkse Staat aan TH. De autoriteiten zouden TH zelfs gefinancierd hebben oom de PKK onschadelijk te maken. In de jaren 90 van de vorige eeuw koos de Turkse Hezbollah systematisch voor een gewelddadige aanpak en voerde ze honderden moorden en ontvoeringen uit. Vanaf 1997 werd de beweging steeds vaker het doelwit van interventies door de politie en het leger. De verantwoordelijken vluchtten daarop naar het zuidwesten van Turkije. In 2000 werd de leider van de beweging, H. V., neergeschoten tijdens een operatie van de Turkse politie, die vervolgens een echte klopjacht hield op de organisatie. Verschillende leiders en leden werden gearresteerd. Ondanks het feit dat een groot aantal activisten van de beweging gevangen werden genomen, zijn vele van hen erin geslaagd om Turkije te ontvluchten en onder te duiken in de diverse Turkse gemeenschappen in West-Europa. De laatste jaren won de beweging opnieuw aan belang. Ze heeft geweld dan ook officieel afgezworen. In 2012 creëerde ze de politieke partij Huda-Par, die haar officiële uithangbord werd en waardoor ze reeds voor een stuk de officiële erkenning van de Turkse autoriteiten geniet. In België blijft de Turkse Hezbollah relatief discreet. Tijdens de verschillende festiviteiten van de beweging, waarbij soms honderden deelnemers uit heel Europa samenkomen, worden af ten toe preken van extremistische aard gehouden. Hoewel enkele van haar leden die in het verleden gelinkt werden aan de gewapende strijd in Turkije hun toevlucht hebben gevonden in België, heeft de Turkse Hezbollah nooit grootscheepse gewelddaden gepleegd in ons land. We wijze erop dat, voor zover ons bekend is, de situatie vrijwel identiek is in de andere Europese landen waar activisten van de Turkse Hezbollah toevlucht hebben gevonden.

4. (...)."

In de nota van het VSSE van 3 november 2020, die betrekking heeft op "le mouvement Hezbollah turc" wordt het volgende gesteld:

"1. La Sûreté de l'État fait suite à nos précédents notes, ainsi qu'à votre demande concernant le groupe extrémiste turc Hisbullah (Hezbollah turc – HT), notamment quant à son rapport à la violence et à la menace qu'il présente pour la Belgique.

2. De manière générale, eu égard au passé très violent – et bien documenté – du mouvement, les membres et activistes du Hezbollah turc ont tendance à présenter les diverses associations issues de leur mouvance (Huda-Par, Mustazaf-Der, Ihya Der, Peygamber Sevdalilari Platformu) comme des “associations religieuses”, obligées d'exister dans la clandestinité en raison des persécutions du camp laïc en Turquie.

La réalité est pourtant bien différente: le mouvement, en raison de la nature de ses activités relevant clairement d'un groupe terroriste, s'est vu légalement contraint de cesser toute activité, et ses membres ont été emprisonnés. Ceux qui ne l'ont pas été ont donc créé de nouvelles associations, plus respectables en apparence. Ces associations ont pu former une nouvelle vitrine pour le mouvement, en insistant sur leur piété et leur utilité sociale. En effet, elles se sont souvent constituées comme des organisations actives dans les champs humanitaires et caritatifs (aide aux orphelins, aide aux victimes du PKK, aides aux veuves des “martyrs”, distribution de vivres pendant le Ramadan, etc.).

C'est aussi le cas pour les membres du HT qui sollicitent la protection de la Belgique, sont citoyens ou résidents belges.

3. Il s'agit aussi d'un changement radical dans la stratégie du mouvement: en créant un parti politique (Huda-Par) visiblement respectueux des règles démocratiques, ses responsables ont fait du mouvement un interlocuteur représentatif des Kurdes qui souhaitent exprimer leur religiosité. C'est du moins ainsi que se présente le parti, qui affirme vouloir réconcilier la pratique de l'islam en “démocratie” avec un discours “positif” sur la charia, en insistant sur la volonté de représenter les Kurdes – mais pas comme un parti séparatiste – et sur sa kurdité.

4. En fait, ce parti politique et ces associations visent surtout à restaurer l'image dégradée du mouvement, fortement entachée par la découverte des exactions commises par le groupe durant les années où il a appliqué sa doctrine de la violence. La large médiatisation de ces exactions (maisons de tortures, enregistrements d'interrogatoires extrêmement brutaux, fosses communes) avait alors complètement décrédité complètement l'action du mouvement et ses objectifs.

La parti se présente désormais comme le meilleur représentant des Kurdes, par exemple en dénonçant la réalité que vivent les Kurdes (en termes de discriminations, d'inégalités, d'identité, etc.).

Ces différentes initiatives peuvent donc être considérées comme une stratégie de réhabilitation du mouvement.

Il s'agit aussi d'un repositionnement sur l'échiquier politique turc, qui lui permet de faire barrage au PKK. Cette opposition au PKK est particulièrement visible lors des campagnes électorales et lors des célébrations annuelles du Kutlu Dogum. Et précisément, ces diverses séquences donnent régulièrement lieu à des scènes d'attaques et d'agressions envers le camp adverse (qui se concluent à chaque fois avec des morts), qui démontrent que le mouvement HT et ses entités satellites n'ont jamais abandonné cette doctrine de la violence.

5. Cette doctrine de la violence est partie intégrante de la matrice idéologique du mouvement. Dès ses débuts, partant du double constat que la pratique religieuse libre est désormais interdite (fermetures des medresse et des tekke, arrestations des molla et des sheyh) et que l'identité musulmane kurde est en danger et durement réprimée, les fondateurs du Hizbullah (les dirigeants de la faction Ilim) font le choix de la violence. Ils décident alors de structurer leur mouvement en organisation clandestine, à la manière des Frères Musulmans. Leur exemple est alors celui de la Révolution iranienne, et plusieurs cadres du mouvement partent suivre une formation en Iran.

6. En Belgique, cette doctrine de la violence est perceptible selon trois facteurs:

- les membres du Hizbullah réfugiés en Belgique sont systématiquement présentés aux autorités belges comme des victimes des persécutions parce que Kurdes, ou parce que Kurdes et musulmans pratiquants. Pourtant nos informations indiquent que, dans leur grande majorité, ils ont participé à la guérilla violente du mouvement. L'intention est ici clairement de dissimuler la nature de leur activités originelles.

- les centres et événements du mouvement ont plusieurs fois été le théâtre de prêches violents prononcés par les responsables religieux du mouvement. Ceux-ci ont appelé au jihad, notamment en réaction à l'actualité internationale (la situation en Syrie, l'attaque à Christchurch). Le mouvement a donc démontré, ici en Belgique, qu'il défendait le recours à la violence.

- le passé violent ne fait l'objet d'aucune remise en question; au contraire, il est minimisé, glorifié ou excusé. Les membres et responsables décédés sont appelés “shhid” (martyrs).

7. Ainsi, en rapport avec cette glorification de la figure du martyr, vous trouverez en annexe un long post sur Facebook, publié par un responsable actuel du Hezbollah turc en Belgique, I.S. (...) (annexe 1).

Outre la posture victimaire, la publication se veut une dénonciation des crimes du régime kémaliste commis contre les musulmans au nom de la laïcité. Tout le long de ce plaidoyer, ce post se réfère également au leader du HT. H.V. (...), comme un guide et un martyr.

Pour rappel, H.V. (...) est à l'origine de la dérive ultra-violente du mouvement, et notamment de la doctrine "une victime (dans les rangs du Hezbollah turc) doit être payée trois fois (trois autres victimes doivent être faites chez le PKK)".

8. En outre, en février 2020, à la mosquée El Gazalli, le Hizbullah a organisé un événement à la gloire des martyrs. L'événement se nomme "Shidleri Anma" (la commémoration des martyrs). Sur la photo illustrant l'événement (annexe 2), outre des membres du HT tués lors d'affrontements avec le PKK, on aperçoit:

- C.B., leader tchéchène

- H.A.B.(...) et S.Q. (...), les idéologues des Frères Musulmans, dont le HT tire sa légitimation intellectuelle du combat armé (jihad)

- trois responsables du groupe terroriste palestinien Hamas, dont son fondateur, le Sheikh A.Y. (...). Les deux autres sont des responsables de l'aile militaire du Hamas.

- A.Q.M. (...); le chef du Jamaat-i islami au Bangladesh, condamné à mort en 2013 pour crimes de guerre et crimes contre l'humanité.

- A.I. (...), ancien président bosniaque, mais surtout un idéologue (pan-)islamiste et un antisémite notoire, considéré comme proche des Frères Musulmans.

Il apparaît clairement que l'idéologie de ce mouvement est toujours concentrée sur les notions de 'jihad' et de 'charia', conditions nécessaires à l'établissement d'un authentique État islamique en Turquie, ce qui constitue l'objectif ultime du groupe.

9. L'une des conséquences quant aux risques liés à la diffusion de cette propagande a trait aux activités mises en place pour les jeunes du mouvement: école coranique pour enfants, camps d'été, encadrement par les principaux leaders du mouvement et leur famille. Ces activités peuvent s'apparenter à de l'endoctrinement organisé, d'autant plus dangereux qu'il vise un public jeune, en positif difficile pour contredire les propagandistes qui diffusent de tels messages.

10. En conclusion, notre service souhaite attirer votre attention sur les points suivantes:

°Le Hezbollah turc tend à minimiser, voire totalement nier, les faits criminels graves (meutres, enlèvements, tortures) pour lesquels ses membres ont pourtant été condamnés par la justice.

°Plus généralement, le Hezbollah turc n'a jamais renié la violence dont il a usé avec force dans ses années les plus actives.

° De même, en Turquie, les actes de violence commis de nos jours au nom du HUDA-PAR ou par les membres d'autres entités affiliées au mouvement (Mustazaf-Der, Ihya-Der) sont présentés comme des actes de résistance par rapport aux militants du HDP.

° En Belgique, le mouvement s'aligne totalement sur les conceptions de ces entités, et continue à user d'une rhétorique belliqueuse en plusieurs circonstances.

°Ainsi, à l'occasion de certains événements, des appels solennels au jihad ont été prononcés au sein du lieu de culte du mouvement."

Voorts blijkt noch uit de motieven van de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier, noch uit de nota met opmerkingen dat de verwerende partij in dit kader nog over andere relevante stukken betreffende de verzoekende partij beschikt. Er blijkt nergens uit dat de verwerende partij voor het nemen van bestreden beslissing beschikte over bijkomende, al dan niet geclassificeerde, informatie aangaande de gedragingen van de verzoekende partij die geleid hebben tot de profielschets die uit bovenvermelde stukken blijkt.

2.12. De verzoekende partij betoogt onder meer dat de toepassing van artikel 44bis, §1 van de Vreemdelingenwet een verregaand individueel onderzoek vereist en dat uit de motieven van de beslissing de door haar gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat zij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van haar recht op verblijf rechtvaardigen. Zij meent dat uit het administratief dossier geen elementen van nationale veiligheid blijken die zouden kunnen aantonen dat zij een ernstige bedreiging vormt voor de Belgische samenleving, dat zij ten stelligste betwist dat zij banden heeft met de Hezbollah of de Avruya peygamber sevdalilari, dat zij nooit verhoord werd aangaande de strafbare feiten door het gerecht, laat staan veroordeeld, dat zij een *blanco* strafblad heeft, dat in de bestreden beslissing geen enkele aanwijzing wordt gegeven dat zij feiten zou plegen, of dat er een risico daartoe zou bestaan, dat enkel verwezen wordt naar nota's van de VSSE van 3 november 2020 en 20 december 2021 om te onderbouwen dat zij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, dat als de verslagen nader onderzocht worden daaruit geen strafbare feiten blijken, noch een ernstige bedreiging, noch een lidmaatschap van eender welke organisatie, dat de nota van 3 november 2020 een algemene nota is over de Hezbollah, dat deze nota geenszins van toepassing is op haar concrete geval, dat zij verder niet deelnam aan het programma van 15 februari 2020 noch uitstaans heeft met I.S. (...), de auteur van de tekst op facebook, dat voorts het verslag van 20 december 2021 dat betrekking heeft op haar zeer

summier is opgesteld en enkel vermeldt dat zij een 'organizer' is binnen de TH, dat zij lid is van een orgaan (Avrupa peygamber sevsalilari) dat de TH binnen Europa vertegenwoordigt en dat deze beweging wordt beschouwd als een gevaarlijke organisatie, dat zij ten stelligste deze beweringen ontkent, dat bij het verslag geen datums en locaties van concrete feiten vermeld staan, laat staan bewezen worden, dat er geen getuigenverklaringen, uitgeschreven verslagen van telefoontaps, noch PV's gevoegd worden, dat zij zelfs nooit is verhoord aangaande de vermeende strafbare feiten, dat zij geen lid is van het genoemde orgaan, dat uit het administratief dossier niet blijkt dat zij figureert op de lijst met bestuurders van deze organisatie, dat uit het dossier en het verslag van de VSSE zelfs niet blijkt dat deze organisatie effectief zou bestaan en bovendien banden zou hebben om de Hezbollah, dat in de nota enig concreet voorbeeld ontbreekt van haar aanwezigheid in de aangehaalde organisatie, dat er geen concrete handelingen worden aangehaald die het gevaar voor de nationale veiligheid aantonen, dat de nota beperkt is tot algemene assumpties, dat de bevindingen dat zij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid uitsluitend gebaseerd zijn op deze nota's die in zeer algemene bewoordingen aanhalen dat zij betrokken zou zijn bij dergelijke organisatie, dat uit deze algemene bewoordingen geen motivering kan afgeleid worden waaruit concreet de bedreiging voor de nationale veiligheid kan worden aangetoond, dat niet omtrent concrete gedragingen wordt gemotiveerd noch hoe deze gedragingen de nationale veiligheid aantasten. De verzoekende partij meent dan ook dat de verwerende partij uiterst onzorgvuldig te werk is gegaan door het standpunt dat zij een bedreiging vormt voor de nationale veiligheid louter te steunen op de weergegeven nota's, die geen solide feitelijke basis hebben. Zij wijst erop dat zij beschikt over een *blanco* strafregister en niet het voorwerp uitmaakt van enige strafvervolgning, dat in de rapporten weliswaar allerhande beweringen worden opgenomen, doch nergens precieze verifieerbare feiten worden weergegeven waardoor zij zich ook niet terdege kan verdedigen. De verzoekende partij benadrukt inzake het gebrek aan een aantoonbare factuele basis het gebrek aan een vermelding van concrete, verifieerbare feiten, uitspraken of 'posts' op sociale media en een verduidelijking van het tijdstip waarop deze handelingen zouden zijn gesteld, dat dergelijke inlichtingen nochtans makkelijk te verstrekken zijn. Daarnaast wijst zij er nog op dat nergens wordt aangegeven dat de redenen van staatsveiligheid zich verzetten tegen het geven van nadere preciseringen. De verzoekende partij erkent dat de verwerende partij de nota's van de VSSE kan betrekken bij haar beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat, doch dat dit niet impliceert dat kan worden voorbijgegaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen. Zij herhaalt dat nergens een concrete factuele basis wordt toegelicht zodat zij niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen, dat er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van redenen van openbare veiligheid die een beëindiging van het recht op verblijf rechtvaardigen, dat de bestreden beslissing dan ook niet getuigt van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding, dat de verwerende partij geen door haar gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen heeft verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van verblijf kan worden gesteund, dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden en tevens haar rechten van verdediging in het gedrang komen.

2.13. De Raad stelt vast dat de vaststelling in de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf dat de verzoekende partij een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid duidelijk enkel steunt op de nota's van de VSSE. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij op dat de VSSE een instantie is die gespecialiseerd is in het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen over activiteiten die de inwendige en/of uitwendige veiligheid van de staat kunnen bedreigen, dat de VSSE, de instantie bij uitstek is om het gevaar in te schatten van een bepaald individu voor de openbare orde en/of de nationale veiligheid, dat indien een dergelijke instantie in haar verslaggeving op ondubbelzinnige wijze vaststelt dat de verzoekende partij één van de leiders in België is van een extremistische beweging, zij vermog op dit rapport te steunen, zonder dat zij er vervolgens toe gehouden is om zelf bijkomend onderzoek te voeren naar de concrete uitspraken/gedragingen van de verzoekende partij.

2.14. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de nota's van de VSSE kan betrekken bij haar beoordeling van het ernstig gevaar dat van een vreemdeling uitgaat. Dit impliceert evenwel niet dat zij kan voorbijgaan aan de verplichting om de vaststelling dat een vreemdeling effectief een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid te gronden op voldoende bewezen handelingen.

De Raad herhaalt dat een verregaand individueel onderzoek vereist is en dat uit de motieven van de beslissing de door de betrokkene gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen, die steun vinden in het administratief dossier, moeten blijken waaruit kan worden afgeleid dat hij een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid en die de beëindiging van diens recht op verblijf rechtvaardigen.

2.15. De Raad kan enkel, samen met de verzoekende partij, vaststellen dat er geen concrete feiten worden aangehaald in de nota's van de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's.

2.16. Ook uit de nota met opmerkingen blijken deze geenszins. Het louter stellen dat in de bestreden beslissing op zeer gedegen wijze wordt overwogen om welke redenen de verzoekende partij een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt, waarna de motieven hieromtrent worden herhaald en wordt gesteld dat uit de voormelde overwegingen blijkt dat de verzoekende partij gekend staat inzake extremisme en dat zij gekend is als een organisator binnen de TH – een extremistische groepering – en tevens lid is van Avurya Peygamber Sevsalilari, een orgaan dat de TH in Europa vertegenwoordigt, dat duidelijk wordt toegelicht om welke redenen voormelde vaststellingen als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid moeten worden beschouwd, en dat niet dienstig anders kan voorgehouden worden dan dat door de verwerende partij op zeer gedegen gronden werd vastgesteld dat de verzoekende partij een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving, volstaat *in casu* geenszins.

Door te benadrukken dat zij gebruik maakte van gespecialiseerde verslaggeving, slaagt de verwerende partij er evenmin in aan te tonen dat de rapporten die zij aanwendt voldoende concrete en bewezen feiten bevatten. Nergens wordt een concrete factuele basis toegelicht of bewijs voorgelegd, zoals de verzoekende partij ook aangeeft. De verzoekende partij wordt niet in staat gesteld zich erop te verdedigen en kan alleen maar ontkennen dat zij banden heeft met de TH en/of Avurya Peygamber Sevsalilari en/of hiervan één van de leiders en organisator is.

Het stellen in de nota met opmerkingen dat pertinent verwezen wordt naar de nota van de VSSE van 3 november 2020 waarin staat dat de TH tot op heden een extremistisch gedachtengoed huldigt en zelfs doelt op een vestiging van een echte Islamitische Staat in Turkije en dat de bestreden beslissing wel degelijk is gesteund op het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij, daar wordt vermeld dat zij organisator is binnen de TH, dat zij lid is van Avurya Peygamber Sevsalilari, dat dit een orgaan is dat de TH in Europa vertegenwoordigt en dat deze beweging als een gevaarlijke organisatie wordt beschouwd, brengt geen duidelijkheid over de concrete feiten die aan de basis liggen van de bedreiging voor de openbare veiligheid die van haar zou uitgaan. De verwerende partij kan dan ook niet dienstig betogen dat de verzoekende partij ten onrechte laat uitschijnen dat er geen precieze feiten lastens haar zouden weerhouden zijn in de verslagen van de VSSE, noch dat eenvoudig nazicht van de motieven van de bestreden beslissing leert dat door de verwerende partij wel degelijk zeer gedetailleerd werd omschreven welke gedragingen van de verzoekende partij specifiek tot de bestreden beslissing hebben geleid.

Ook het betoog dat duidelijk wordt toegelicht in de bestreden beslissing om welke redenen voormelde vaststellingen als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid moeten worden beschouwd, met name omdat *“de aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, alsook het overleven van de bevolking, het risico van een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, evenals de aantasting van militaire belangen, de nationale veiligheid in gevaar (kunnen) brengen”*, weerlegt de vaststelling niet dat er geen concrete feiten worden aangehaald in de nota's van de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's. Het feit dat uit de bestreden beslissing blijkt waarom het feit dat iemand een leider en/of organisator van een extremistische groepering is, kan beschouwd worden als ernstige bedreiging voor de nationale veiligheid, neemt immers niet weg dat *in casu* niet blijkt dat concrete feiten worden aangehaald die deze profielschets van de verzoekende partij onderbouwen.

Hoewel de verwerende partij nog kan gevolgd worden waar zij betoogt dat een veroordeling geen *conditio sine qua non* vormt opdat zou kunnen worden besloten tot een ernstige bedreiging van de nationale veiligheid en dat het ontbreken van een strafrechtelijke veroordeling omwille van haar lidmaatschap en functie bij TH niet uitsluit dat de verwerende partij oordeelt dat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, kan zij niet gevolgd worden dat het feit dat zij nooit veroordeeld werd voor haar functie binnen TH en een *blanco* strafregister heeft, niet volstaat om afbreuk te doen aan de zeer deugdelijke overwegingen en dat rekening houdend met de concrete gegevens en inlichtingen van de VSSE kan geoordeeld worden dat de verzoekende partij een gevaar vormt voor de nationale veiligheid, nu deugdelijke overwegingen omtrent concrete feiten die aan de basis liggen van de bedreiging voor de openbare veiligheid die van haar zou uitgaan ontbreken.

Door te stellen dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing zich op kennelijk redelijke wijze heeft gesteund op zeer recente verslaggeving van de VSSE om op basis hiervan tot de vaststelling te komen dat de verzoekende partij een ernstige bedreiging vormt voor de nationale veiligheid, weerlegt de verwerende partij geenszins de terechte kritiek dat er geen concrete feiten worden aangehaald in de nota's van de VSSE, noch in de bestreden beslissing die betreffende de vastgestelde bedreiging voor de Belgische samenleving die van de verzoekende partij zou uitgaan, volledig gebaseerd is op voormelde nota's. Door enkel te stellen dat er wel concrete elementen werden aangevoerd dewelke specifiek aan de persoon van de verzoekende partij gelinkt worden, toont zij dit geenszins aan.

2.17. De verzoekende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij stelt dat nergens een concrete factuele basis wordt toegelicht zodat zij niet in staat wordt gesteld zich erop te verdedigen en alleen maar kan ontkennen, dat er geen afdoende verifieerbare feitelijke grondslag voorhanden is om te besluiten tot het bestaan van ernstige redenen van openbare veiligheid, dat de verwerende partij geen door haar gestelde concrete, relevante en bewezen handelingen heeft verzameld waarop een beslissing tot beëindiging van verblijf kan worden gesteund.

De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf getuigt niet van een deugdelijk onderzoek en een behoorlijke feitenvinding.

2.18. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aannemelijk gemaakt.

2.19. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

De overige onderdelen van het eerste middel en de andere door de verzoekende partij aangevoerde middelen worden thans niet verder onderzocht aangezien de eventuele gegrondheid ervan onmogelijk aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf.

2.20. Een vernietiging brengt de zaken weer in de toestand waarin ze zich vóór het nemen van de door het arrest vernietigde beslissing bevonden (*"status quo ante"*) (RvS 29 augustus 2012, nr. 220.489), waardoor de verzoekende partij thans weer een recht op verblijf geniet, hetgeen niet verenigbaar is met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, noch met het opleggen van een inreisverbod als *accessorium* van dit bevel. Bijgevolg dienen deze volgbeslissingen, die in dezelfde akte aan de verzoekende partij ter kennis werden gebracht, eveneens te worden vernietigd.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod van 29 maart 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

N. VERMANDER